

BEMUTATKOZIK AZ EFI

EGY KALANDVÁGYÓ REUMATOLÓGUS

FURCSA KÖZÉPKORI BETEGSÉGEK

FELÚJÍTÁSOK A KÓRHÁZBAN

NÉVJEGY

9. OLDAL

KÖSZÖNŐLEVELEK

11. OLDAL

NYÁRI TÁBOR

13. OLDAL

CSALÁDBAN MARAD

16. OLDAL

Sajtóközlemény

Akcióban a Pesterzsébeti Egészségfejlesztési Iroda

2019. augusztus 13.

Mintegy 90 millió forint vissza nem térítendő európai uniós támogatást kapott a Jahn Ferenc Dél-pesti Kórház és Rendelőintézet a Pesterzsébeti Egészségfejlesztési Iroda megvalósítására. A VEKOP-7.2.2-17-2017-00010 „Egészségfejlesztési Iroda létrehozása és átfogó egészségfejlesztési programsorozat megvalósítása Pesterzsébeten” c. projekt elsődleges célja a kerületi lakosság általános, testi, lelki egészségi állapotának javítása, az egészségtudatosság erősítése, a prevenció szélesebb körű elterjesztése.

Ebből a pályázati támogatásból a szükséges eszközök beszerzése mellett lehetőség nyílt négy szakember felvételére, két klubhelyiség, három irodahelyiség, valamint akadálymentesített mosdó kialakítására. Mindehhez Pesterzsébet Önkormányzata 9 millió forint támogatást biztosított, ezenfelül együttműködési megállapodásban vállalta, hogy segítséget nyújt a kerület lakosságának mozgósításában, az információk terjesztésében, és ösztönzi a lakosság programokon való részvételét is.

A Pesterzsébeti EFI a különféle szűréseket, életmódváltó programokat, klubfoglalkozásokat és egyéni tanácsadásokat három fő célcsoportnak szervezi: egyrészt az egészségügyi rendszer által ismert, életmódváltásra szoruló szív-érrendszeri, cukorbetegségben, daganatos betegségben szenvedőknek; másrészt a tünetekkel, panaszokkal rendelkező, de kezelés alatt még nem álló betegeknek; harmadrészt a magas kockázattal élő, de még nem beteg csoportoknak (dohányosok, krízishelyzetben lévők, problémás ivók). Külön cél a kórházi dolgozók illetve a kerületi önkormányzati intézményekben dolgozók megszólítása is.

A Versenyképes Közép-Magyarország Operatív Program keretében meghirdetett támogatás révén a projekt 2018. október 1-én indult el, és 2020. szeptember 30-áig tart.

Kapcsolat:

Pesterzsébeti Egészségfejlesztési Iroda

Jahn Ferenc Dél-pesti Kórház, 1204 Budapest, Köves u. 1.

Email: efi20infor@delpestikorhaz.hu

Telefon: 06/1-289-62-12

Ügyfélfogadás: H-Cs.: 11-15

NAGYVIZIT

BEMUTAKOZIK AZ EGÉSZSÉGFEJLESZTÉSI IRODA

4-8. OLDAL

NÉVJEGY

DR. NAGY ISTVÁN

9. OLDAL

NÉVJEGY

DR. KOVÁCS MAGDOLNA

10. OLDAL

GÓRCSŐ

KÖSZÖNŐLEVELEK

11. OLDAL

KÖR-KÉP

FURCSA KÖZÉPKORI BETEGSÉGEK

12. OLDAL

ALMANACH

NYÁRI TÁBOR

13. OLDAL

FELÚJÍTÁSOK A KÓRHÁZBAN

14. OLDAL

CSALÁDBAN MARAD

SZÓRÓ VIVIEN ÉS SZÓRÓ ZOLTÁNNÉ

16. OLDAL

ÉLETMÓD

KELLEMETLEN TÁRSBÉRLŐK

18. OLDAL

IMPRESSZUM

PIRULAP

a Jahn Ferenc Dél-pesti Kórház és Rendelőintézet lapja
Megjelenik kéthavonta.

Felelős kiadó: Dr. Ralovich Zsolt
főigazgató

Főszerkesztő: Huszár Márta

Felelős szerkesztő: Huszti Szilvia

Újságíró: Lappints Eszter

Tervezőszerkesztő: Piros Zoltán

Fotó: Tihanyi Gábor, Váradi László,
Ypsilon fotó

Kapcsolat: szerkesztoseg@pirulap.hu
Készült az Ypsilon Média
kommunikációs ügynökség
gondozásában.

Kedves Olvasóink!

Amennyiben kérdése van, akár a lapban megjelent témákkal, akár betegségekkel kapcsolatban, kérjük, küldje el szerkesztőségünk e-mail címére,
a szerkesztoseg@pirulap.hu-ra.

A kérdéseket továbbítjuk a Dél-pesti Kórház orvosainak, akik a Pirulap hasábjain, vagy személyesen válaszolnak Önnek!

"NINCS AZ AZ ORVOSSÁG,
AMELY MEGGYÓGYÍTANÁ AZT, AMIT A BOLDOGSÁG
NEM TUD MEGGYÓGYÍTANI."

Gabriel García Márquez

CSAK EGÉSZSÉG LEGYEN!

BEMUTATKOZIK AZ EGÉSZSÉGFEJLESZTÉSI IRODA

Ha megkérdeznék minket arról, mire vágyunk az életben, sokan hangoztatjuk: csak egészségesek legyünk mi magunk és a szeretteink is – az anyagi jólét, szakmai sikerek, szép otthon vagy vágyott utazás ehhez képest másodlagos. Az egészség érték, de tudunk-e vigyázni rá, gondoskodni róla, hogy hosszú távon velünk maradjon? A minőségi táplálkozás, a pihentető alvás, a rendszeres testmozgás, a stressz csökkentése, az aktív pihenés formái ebben segíthetnek – ha élünk velük. A Pesterzsébeti Egészségfejlesztési Iroda munkatársai a legkülönbözőbb módokon segítenek abban, hogy mindezekre oda tudjunk figyelni a hétköznapi nyomásában is.

Dr. Molnár-Gallatz Zsolt Stratégiai igazgató, az EFI szakmai vezetője

– Az Egészségfejlesztési Iroda (EFI) tevékenysége révén új elemmel bővül kórház szolgáltatási portfóliója – fejté ki Dr. Molnár-Gallatz Zsolt, a kórház stratégiai igazgatója, aki az EFI szakmai felügyeletét is ellátja. – Az iroda megnyitásával a klasszikus prevenció – kuráció – rehabilitáció betegútvonal első fázisát is jelentősen megerősítettük a kórház életében a második kettő mellett. Természetesen a prevenció tevékenységnek is több területe létezik. A szűrővizsgálatokkal a már beteg lakosokat vagy betegséggel állapokat tudjuk kiszűrni, és jelezni a további vizsgálatok szükségességét, az egészségügyi ellátás indokoltságát. Egyes betegcsoportoknak is adunk segítséget, így például daganatos betegséggel élőknek, cukorbetegeknek, klubfoglalkozások formájában. A másik fő tevékenységi terület az egészségtudatosság növelése: lehet, hogy va-

laki még nem beteg, de az életmódján célszerű lenne változtatni annak érdekében, hogy ne is legyen az. Vannak, akik maguk is éreznek erre indítást, például sokan szeretnék leszokni is a dohányzástól, de segítség nélkül ez nem sikerült. És vannak olyanok is, akik nincsenek tisztában vele, hogy például a táplálkozási szokásaik miatt veszélyeztetettek. Ilyenkor a felvilágosítás, az edukáció a feladatunk. Fontos, és egyre fontosabb terület a mentális egészségmegőrzés is. Ezen belül is több programot szervezünk, így például időseknek szóló mentális tréningeket, és van konfliktuskezelő vagy speciális gyászfeldolgozó csoportunk is.

– A szűrések megszervezése, különösen, ha nagyobb tömeget szeretnének vizsgálni, rengeteg szervezést igényel. Hogyan oldják ezt meg?

– Ami a nagy programokat, szűréseket illeti, ezen a területen is igyekszünk a lehető legjobban kiterjeszteni az iroda tevékenységét. A kórház maga is szervez évente két egészségnapot, ám

ez önmagában valóban nem lenne elég. Ezért a kerület egyéb rendezvényeihez is kapcsolódunk, sportnapokra, családi napokra és bármilyen eseményre kitelepülünk, ahol a lakosság nagyobb számban megjelenik. A vércukorszint méréstől a légzésvizsgálaton át az EKG vizsgálatig a legkülönbözőbb ingyenes szűrőprogramokat kínáljuk ilyenkor. Jelen vannak pszichológus kollégáink, dietetikusunk, és gyakorlatilag bármilyen életmódbeli tanácsért fordulhatnak hozzájuk a látogatók. A szűrések hasznosságát mi sem mutatja jobban, mint az a tény, hogy a résztvevők viszonylag magas számát kell azután házi- illetve szakorvoshoz irányítanunk. Extrém példák, de olyan is előfordult, hogy akut infarktust illetve tüdőembóliát szűrtek ki a kollégák. Ezekhez az esetekhez természetesen azonnal mentőt kellett hívni.

– Ezek a példák is azt mutatják, hogy nagy szükség van az iroda működésére.

– Egészségügyi és közgazdasági evidencia, hogy a betegséget megelőzni olcsóbb, mint kezelni – úgy az államnak, mint a betegnek. Nem véletlen, hogy az EFI projektje uniós támogatással megvalósuló állami fejlesztés, a Versenyképes Közép-Magyarország Operatív Program keretében nyertünk el 90 millió forintot. Ebből az összegből kialakítottuk az iroda infrastruktúráját, és négy kollégát foglalkoztatunk célzottan az EFI programok kapcsán, illetve fedezzük a konkrét szűrések, kitelepülések, tréningek, foglalkozások, a táborok és klubok személyi- és tárgyi költségeit. Abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy a kerületi önkormányzat is segíti a munkánkat. Szabados Ákos polgármester úr a kezdetektől teljes mellszélességgel áll mellettünk. Amikor megkerestük azzal, hogy a pályázati kiírás szerint, az EFI sikere érdekében együttműködnénk az önkormányzattal, azonnal belátta az ügy fontosságát, és megkötöttük a szükséges megállapodást. A nővérszálló aljában található új, modern irodák, klubhelyiségek és mosdóegység kialakításához külön 9 millió forinttal járult hozzá az önkormányzat. Mi pedig együttműködünk az önkormányzat érintett osztályaival, a kerületi szociális ellátó intézményekkel, idősgondozókban, szociális otthonokban tartunk foglalkozásokat a gondozottaknak. Szoros együttműködés alakult a szintén kerületi Csili Művelődési Központtal is.

– Mennyire sikerült beilleszkedni a kórház és a kerület életébe a program indulása óta eltelt rövid idő alatt?

– A már futó programok mellett jelenleg a legfontosabb feladatunk, hogy felhívjuk a lakosság figyelmét magára irodára és az iroda programjaira, illetve beillesztjük azt a kórház életébe is. Azt próbáljuk elérni, hogy az itt dolgozóknak is megerősödjön annak a tudata, hogy a kerületi lakosok, a kórház betegek, hozzátartozók és a dolgozóink részére is hasznos szolgáltatásokat

tud nyújtani az iroda, vegyék tehát minél többen igénybe az egyébként ingyenes programokat. A kórházi dolgozókat külön is szeretnénk megszólítani, az ő részükre külön foglalkozásokat is szervezünk, legutóbb mindfulness vagy konfliktuskezelő tréningeket. Egyelőre a kórház FB oldalán jelennek meg a programjaink, de már folyamatban van az EFI Iroda aloldalának kialakítása a kórház honlapján is.

– Milyen programokkal készülnek az őszre?

– Intenzív ősz elé nézünk. Többféle csoportunk indul házon belül, de folytatjuk a kapcsolatépítést is. A következő szakaszban a kerületi háziorvosokkal szeretnénk megismertetni a munkánkat, hogy ők is hozzájárulhassanak az egyes problémákban érintett, vagy segítségre szoruló betegeiket. Hosszú távon annak lenne értelme, ha ez az együttműködés is kölcsönössé válhatna: ha például egy háziorvos megkeres minket azzal, hogy az ő területén kiugróan magas a túlsúlyos páciensek száma, és szükség lenne egy segítő csoportra, akkor megtervezük és elindítjuk azt. Sok dolgom van még, nem kétséges, de a szeredményekből már most látszik, hogy érdemes ezen a területen sok munkát befektetni!

Juhászné Lacsni Henriett mentálhigiénés szakember

– Ahogy sorolni kezdi az eddig megszerzett diplomáit, végzettségeit, alig győzők jegyzetelni. Mégis, valószínűleg az egyik legszerényebb sokdiplomás ember, akivel valaha találkoztam.

– Az élet úgy hozta, hogy 18 évesen munkába kellett állnom egy családi életeselemény miatt, s onnantól kezdve mindig munka mellett tanultam

– kezdi a beszélgetést. – Idősek között nőttek föl, biztos, hogy ez is befolyásolta az elhivatottságot, amit a segítő szakmák iránt éreztem. Ide, az EFI-be 2019 márciusában érkeztem. Előtte egészségügyi területen dolgoztam, de hosszú ideig a szociális ágazatban is. Egészségügyi területen felnőtt szakápoló a legmagasabb végzettségem. Egészségtan tanári és mentálhigiénés diplomát, majd pedig szociális munkás végzettséget szereztem, és idősellátásból szakvizsgáztam. Tanultam gyógypedagógiát, legutóbb kompetenciafejlesztő tréner lettem, jelenleg pedig gyásztanácsadónak tanulok. Ezt a sokrétű alapot nagyon jól tudom most használni a munkámban.

– Tulajdonképpen milyen feladatai vannak az iroda munkájában belül?

– Alapvetően mentális egészségfejlesztő munkakörben tevékenykedem. Az irodánk egyik feladata

AGYTORNA KLUB

„A barátnőm járt a cukros csoportba, ő mesélt erről a lehetőségről – kezdte lendületesen Streba Etelka, az időseknek ajánlott Agytorna klub egyik legegységesebb tagja. – Rögtön érdekelnem kezdett, mert amióta az eszemet tudom, nagyon szeretem a rejtvényeket, fejtörőket, a Füles újság feladványait is mindig megoldom. A hangulat mindig nagyon jó. Aki fáradtabban érkezik vagy nyomasztja valami, az is feloldódik a végére. Bár mindenki a jó megoldást keresi, nem versenyzünk, inkább segítjük egymást, sok sikerélményt ad ez a klub. Szükségünk is van rá! Ennyi idősen már sokszor magányosak vagyunk, és mindenkinek vannak nehézségei. Nekem például három agyi infarktusom volt. De ez a klub nem a problémákról szól, nem ezért vagyunk ott, hanem hogy támogató közegben egy jó játszhasunk! Nekem nagy kedvencem a relaxáció is, itthon is csinálom. Régen jógáztam is, de amióta mindkét lábamban protézis van, már nem megy minden. De az agytorna, az még igen! Ossián igazán érdekes feladatokat hoz minden alkalommal. Kezdesnek általában kártyákat választunk, és ki-ki elmondja, mi jut róla eszébe, milyen hatással van rá a kártyája. Ezt a részt nagyon szeretem, régen sok vezetői tréningre jártam, ott is csináltunk hasonlót. A másik kedvencem, amikor párokban elmeséljük egymásnak, mi történt velünk mostanában, utána pedig a csoportnak a saját szavainkkal mondjuk el, amit a párunk mesélt. Eddig egyetlen alkalmat sem hagytam ki, és alig várom, hogy ősszel újra kezdődjenek a foglalkozások! Itt mindenki talál olyan kapaszkodót, ami miatt szívesen jár.”

AMÍG ÉLEK, DOLGOZOM AMÍG DOLGOZOM, ÉLEK!

Dr. Kovács Magdolna fél éve érkezett az Ady Szakrendelő Reumatológiai Osztályára. 80 évesen váltott munkahelyet egy 50 éves munkakapcsolat lezárásaként, és visszatért egykori lakóhelyére, Pesterzsébetre, ahol gyermekként élt.

- Az Ön korában ritka a munkahelyváltás.

- 20 éve nyugdíjas vagyok, de egyéni vállalkozóként dolgozom a mai napig. A munkahelyváltásra azért kerül sor, mert egy kellemetlen incidens során végérvényesen megromlott az egyébként labilis kapcsolat a korábbi munkahelyem jelenlegi intézetvezetőjével, ezért megvált tőlem. Egy kis ideig engedtem csak meg magamnak a szomorkodást, aztán megkerestem dr. Ila Zsuzsa főorvos asszonyt, akivel régóta már baráti viszonyban vagyunk, és felajánlottam a szolgálataimat. Itt nagy örömmel fogadtak, hamar megszerettem az új helyemet, és ma már úgy érzem, hogy ez a változás szükségszerű volt.

- Fel sem merült Önben, hogy ez esetleg jó alkalom lenne a praxisa lezárására?

- Egyetlen másodpercig sem! A vitalitásom titka a betegek szeretete! Van olyan betegem, akit több mint 40 éve ismerek, és a gyermeke, unokája is járt már nálam. Tény, hogy a munkahelyváltás megviselt, de most kevesebbet kell utaznom, és az új kollégáimmal, főnökeimmel kiváló kapcsolatba kerültem. Talán kicsit furcsának tartanak, mert én mindig ezer fokon égek. Mindig csinálnom kell valamit, ami leköt. Sajnos a férjem már 20 éve nincs velem, és a hiánya a mai napig fáj, pótolhatatlan veszteség. Csodálatos házasságom volt.

- Hogyan lett orvos?

Nagyon erős, összetartó családban nőttem fel. Édesapám 6 évig a Don-kanyarnál volt hadifogoly. Addig a nagynénémék, nagybátyáim segítették édesanyámat, hogy fel tudjon nevelni minket a testvéremmel. A tanítástomat teljes mértékben a rokonaink támogatták. A nagymamám a Vekerle Telepen élt, és bár nem volt semmilyen egészségügyi végzettsége, mégis minden beteg hozzá járt tanácsért a környékről. Sorban álltak az emberek a házuk előtt, hogy „diagnosztizáljon” és gyógymódot

javasoljon. Abban az időben csak a legtehetősebbeknek volt pénzük gyógyszerekre, ezért a betegeket házi praktikákkal gyógyították. Évekig figyeltem csodálatosan, ahogy a nagymamám fáradhatatlanul, nagy szeretettel segít az embereken, ahogy okos és hasznos tanácsokat ad. Mikor meghalt, azon törtem a fejem, vajon milyen gyógymód segíthetett volna rajta, hogyan lehetett volna meggyógyítani. Akkor éreztem először, hogy orvos akarok lenni. Végül 1963-ban végeztem általános

orvosként. Régen nem oda ment az emberfia, ahova akart, hanem ahová küldték – engem Balassagyarmatra, a Neurológiai és Pszichiátriai Osztályra. Ott tanultam meg, hogy az embereknek nem elsősorban gyógyszerre van szükségük, hanem törődésre, jó szóra és figyelemre. Az orvosság csak ezután jön.

- Hogy került vissza Budapestre?

Amikor férjhez mentem és megszületett a fiunk, Dunaharasztiába költöztünk, ahová körzeti orvosnak jelentkeztem. A kisfiammal alig 4 hónapot maradtam otthon, akkoriban még nem létezett a gyes. Ha beteghez kellett mennem, a férjem vitt motorral, biciklivel, éjszaka pedig autóval, a gyereket meg a szomszédasszonyhoz adtuk be, hogy vigyázzon rá. De, mint a nagymamám esetében, az emberek hamar

rászoktak, hogy személyesen keressenek fel. A kisfiam nem örült ennek, nem akart osztozni az édesanyján. Nyolc és fél évig dolgoztam így, és ez mérhetetlen gazdag tapasztalatot jelentett az életemben.

- Mi terelte a reumatológia felé?

- Hirtelen a fejembe vettem, hogy tanulni szeretnék, fejlődni. Az akkori főorvos nem akarta, hogy eljőjsek, ezért kitalált egy köztes megoldást és felajánlotta, hogy válasszak bármilyen szakmát, de maradjak a Dunaharaszti Szakorvosi Rendelőben. Ekkor jött az ötlet valahonnan, hogy reumatológus leszek. Elmentem az ORFI-ba és 1979-ben letettem a szakvizsgát. Kitanultam a lézeres technikákat és az akupunktúrát is, mert felkészültem akartam várni a betegeket, több lehetőség felkínálásával. Most úgy tűnik, ismét a megújulás ideje jött el. Már boldog és nyugodt vagyok, hogy itt lehetek, mert felfrissített és felrázott az új környezet.

- Sosem fárad el?

- Inkább úgy mondanám, hogy beteg például sosem voltam. Számomra a pihenés mindig aktív pihenést jelent. 10 évig tanultam olaszul, nemrég pedig a franciát. Korábban a férjemmel rengeteget utaztunk, és mikor elveszítettem, úgy döntöttem, mindent úgy folytatok, ahogy együtt csináltuk. Néha a fiam is utazik velem, de számomra az is természetes, ha felülök egy buszra egyedül, és körbeutazom Olaszországot, vagy a francia Rivierát. De járok Bécsbe is. Imádom utazni, látogatom a múzeumokat, történelmi emlékhelyeket, és ha tehetem, hódolok a vásárlási szenvedélyemnek. Persze nem kell komoly dolgokra gondolni, a helyi piacokra járok ki, ahol apró csecsebecsére, ruhadarabokra, ékszerekre alkudozom. Volt egy fantasztikus barátnőm, aki az operában énekelt és megszerettette velem az operát. Régebben minden előadásra elmentem. Van otthon kondigépem, step padom, mindenféle sporteszközöm, mert gyermekkorom óta mindig sportoltam valamit, nem most akarok ellustulni. Amikor pedig lehetőségem van, akkor ma is továbbképzésekre járok, mert számomra a tanulás sosem ér véget. Vallom, hogy a tevékenység éltet.

H.Sz.

KÖSZÖNŐLEVELEK

Tisztelt Ápolási Igazgató! Tisztelt Molnár Beatrix!

Tegnap, azaz 07.27-én szolgálatot teljesítettem az addiktológián. Erős, szinte elviselhetetlen mellkasi fájdalommal dolgoztam. Este 19 óra magasságában, miután letelt a munkaidőm, felhívtam a kardiológus kolléganőmet, aki azt mondta, reggelig ne várjak, menjek át a sürgősségre.

Mondtam, nem akarok dolgoztatni senkit, szerintem ki fogom bírni, de nem! A fájdalom a mellkasomban, egyre jobban fokozódott, és úgy döntöttem mégis, csak hallgatok rá. Megelőzőleg labort, és mellkas rgt-t csináltattam, hogy ne terheljem a kollégákat a sűrűn.

Átmentem, majd kértem a kolléganőket, hogy szeretném, ha egy orvos megvizsgálna! Ez azonnal meg is történt!

Majd fél éjszaka bent voltam. Kicsit röstelltem magam, miközben láttam, hogy folyamatosan mentő érkezik, és a kollégák keményen dolgoznak, én meg ott fekszem, lehet, hogy a másik betegnek, nagyobb szüksége lett volna az ágyra.

Evelin és a Zoli, velem olyanira tisztességesen és lelkiismeretesen bántak velem, hogy elmondani nem tudom. Jól esett, hogy valahol visszkapom azt, amit másokkal teszek. Ezúton szeretném megköszönni a hozzám való tisztességes bánásmódot, a lelkiismeretes munkájukat. És nem utolsó sorban dr. Kóródy Ágnes dr-nek, aki szintén folyamatosan mellettem volt. Most szembesültem azzal, hogy mennyire keményen dolgoznak megállás nélkül, és mindenkihez van egy kedves szavuk.

Üdvözlettel,
Kovácsné Motuz Ilona

Tárgy: Koszonet
Dátum: Sat, 6 Jul 2019 14:51:33 +0200
Feladó: Erika <@gmail.com>
Címzett: foig@delpestikorhaz.hu, sebeszet@delpestikorhaz.hu

Tisztelt Foigazgato Ur!
Junius 19-en mentem be epeholyag eltavolito mutetre a korhazba, 20-an megoperalt Kari doktor ur es 21-en haza is mehettem.

Szeretnem ha tudna, hogy a korhazi tartozkodasom alatt mindenki, akivel csak kapcsolatba kerultem az osztalyon es a mutoben (nappali es ejszakai noverek, dietas nover, orvosok, betegszallito fiatalember, mutos segedek, altatoorvos, a holgy aki fogadott a mutó elotereben es persze Kari doktor ur) maximalis odafigyelessel es kedvesseggel, turelemmel es embersseggel bant velem es ezt lattam a szobatarsaim esetenben is. (A dietas nover meg vegan ebetet es vacsorat is intezett nekem, ami tudom nem egyszeru korhazi korulmenyek kozott.) Ugyanez tapasztaltam a sebeszeti ambulancian is a noverekkel! Pedig nagyon sok a beteg es egy reszuk bizony turelmetlen (amit szinten megertek).

Ugyanez volt a tapasztalatom 3 eve is, amikor elindultak az epekoveim, amit ERCP-vel kiszedtek a II. Belgyogyaszati Osztalyon. Akkor is a maximalis gondossaggal es odafigyelessel foglalkoztak velem es a szobatarsaimmal mind a noverek, mind az orvosok. Tudom sok tamadas eri a korhazat, ezert gondoltam, hatha orulnek az en nagyon pozitiv tapasztalataimnak es velemenyenemnek. Remelem nem surun kell Onoket latogatnom, de ha megis mennem kell, nyugodtan fogok menni ezutan is, mert tudom, hogy jo kezekben leszek.

Nagyon koszonok mindent a munkatarsaiknak!

Udvozlettel

Erika

----- Továbbított üzenet -----

Tárgy: vélemény
Dátum: Sun, 30 Jun 2019 14:07:43 +0200
Feladó: Gabriella <gabriella@t-online.hu>
Címzett: foig@delpestikorhaz.hu

Tisztelt Jahn Ferenc kórház orvosai, nővérei, ápolói és alkalmazottai!

Azért írok, mert úgy gondolom nem csak a rossz, de a jó tapasztalatokat is érdemes megosztani. Erzsébeti lévén a dél-pesti kórházhoz tartozom és bár utoljára kb. harminc éve voltam ott, amikor szültem, most úgy hozta az élet, hogy ismétellen oda kerültem. Pár héttel ezelőtt vasárnap éjszaka 10 óra körül irtózatossá hasi fájdalmaim lettek, minden előzetes előrejelzés nélkül. Mikor már hánytam a fájdalomtól és a hideg rázott, a férjem mentőt hívott. Kb. 10 perccel belül megérkeztek, megvizsgált a mentőorvos és fájdalomcsillapító injekciót adott, majd bevitték a dél-pesti kórház sürgősségi ügyeletére. Ott minden gördülékenyen és profin ment. A kisérek egy külön helyen várakozhattak, így nem voltak tumultuózus jelenetek és az orvosok is nyugodtan végezheték a dolgukat. Megvizsgáltak, a betegszállító elvitt ultrahangra, közben labor vizsgálatokat végeztek és a mentőorvos által jelzett vakbélgyulladás gyanúja kezdett erősödni. EKG, labor, nőgyógyászati vizsgálat után felvitt a betegkísérő a sebészetre, ahol az ügyeletes orvos megerősítette a diagnózist és felvett az osztályra. További fájdalomcsillapító, infúzió után eljött a reggel, egy nagyon szimpatikus orvos elmondta, hogy velem fog kezdeni reggel és kiveszi a vakbélmet, ne aggódjak, időben vagyunk. Utána megjelent egy altatóorvos, aki szintén korrekten tájékoztatott, feltette a kérdéseit és délre már túl is voltam az egészen.

Az egész osztályon szervezetség, fegyelem volt. Az éjszakai nővér személyenként átadott minket a nappali nővérnek, elmondva hogy mi történt éjjel, ki mikorra van kiírva műtetre.

Tárgy: Thx and sorry))
Dátum: Wed, 10 Jul 2019 20:13:38 +0300
Feladó: Oz <@gmail.com>
Címzett: info@delpestikorhaz.hu

Hii

My name is Oz. Im from turkey. Last week i was in budapest. Last day i felt sick and they took me to your hospital from airport by ambulance.. it was 02 july about 10am. In emergency service your doctor and nurses have treated me and they were all good and kind. I wanted to say thank u and apologize if i made any wrong there.. they helped me well and they were all kind)))

After i come home i wanted to reach doctor to say thx but i couldnt find any connection. Then i found your hospital internet site, then im writing u now and say thx for all.. especially thx to woman doctor in emergency service.. if i have her contact i would like to say thx and im so appreciated to her..

I wish the best to all your stuff..))

Oz

Bursa – turkey

FURCSA BETEGSÉGEK A KÖZÉPKORBÓL

Táncoló pestis

Igen furcsa járvány ütötte fel a fejét 1518 júliusában, Strasbourgban. Egy asszony, akit a források csak Frau Troffea néven említenek, minden ok nélkül táncolni kezdett a város egyik utcáján, s azt abba sem hagyta legalább négy [más források szerint hat] napig. Egy hét sem telt el, s már 34 ember folytatta a táncot, egy hónap leforgása alatt pedig közel 400 főre duzzadt a táncoló létszáma. Néhányan közülük a folyamatos megterhelés hatására szívrohamban, agyvérzésben vagy szímplán csak a kimerültség következtében elhunytak.

Hasonló eset fordult elő egyébként Aachen utcáin is 1374. június 23-án. A korabeli orvosi feljegyzések, egyes krónikák, valamint a városi tanács által kibocsátott dokumentumok egybehangzóan állítják, hogy az emberek a táncban hunytak el.

A táncoló pestisnek vagy pestistáncnak elkeresztelt „betegség” kapcsán a korabeli orvosok kizárták, hogy annak asztrológiai, esetleg természetfeletti oka lett volna, szerintük ez egy természetes betegség volt, amelyet a „forró vér” okozott. A hatóságok nem tiltották be a késő középkori „villámcsődületet”, sőt inkább – faszínpadok építésével, valamint fizetett zenészekkel – ösztönözték a város lakóit, hogy táncoljanak, mondván, meg fognak gyógyulni, ha kitáncolták magukat.

Pontosan ma sem tudjuk, mi okozta e különös betegséget, egyesek szerint az anyarozs-mérgezés hallucinogén hatása eredményezhette, mások úgy vélik, a tömegpszichózis jelensége, esetleg az éhínség és más betegségek okozta stressz miatt alakulhatott ki a táncoló pestis. Egy érdekes elmélet szerint a tánckórt a Szent

Vitus katedrálisban előforduló első ismert eset után elnevezett vitustánc [másik néven nyavalyatörés], vagyis egy szervi idegbaj okozta, amely főleg gyermekkorban

figyelhető meg, s a kórisméje szerint az arcon és a törzsben jelentkező, gyors rángások jellemzik.

forrás: www.mult-kor.hu

NYÁRI TÁBOR GYERMEKEKNEK

A Pesterzsébeti Egészségfejlesztési Iroda nyári tábort szervezett a kórház dolgozóinak gyermekei részére. Ez a tábor természetesen más volt, mint a többi! Az EFI gondosan összeállított programja a differenciált személyiségfejlesztésre, a saját képességek jobb megismerésére épült, rengeteg sikerélményt adva a gyerekeknek. A tudatosság, az az elfogadás és önmegismerés mellett a résztvevők a program révén olyan eszközöket kaphattak kezükbe, amelyek a félelmeik és indulataik kontrollálását, figyelmük irányítását, türelmesebb, együttérző cselekvést tesznek számukra lehetővé. Az irányított foglalkozások alatt a szakemberek a stresszel szembeni védekező mechanizmusok kialakítását is segítették. A problémamegoldó készségek fejlődéséhez elengedhetetlen a kreativitás fejlesztése is. A gyerekek rajzos foglalkozások keretében, különböző technikákkal ismerkedtek meg, a saját fotó alapján készült monokróm önarcképtől a vízfesték csendéletekig, de akinek ahhoz volt kedve, alkothat filctollal, zsírkrétával vagy színes ceruzával is. A rajzos programok a megfigyelés képességét fejlesztik, magasabb szintre emelik az összpontosítást, erőteljesen javítja a gyerekek koncentrációját – s mindezt a gyerekek az iskolában is kiválóan kamatoztathatják majd.

H.Sz.

KORSZERŰSÍTÉS ÉS MODERNIZÁCIÓ

Intézményünkben több osztályon, folyamatosan zajlanak a felújítások és korszerűsítések.

A Nőgyógyászati Osztályon lévő mosdók felújítása már jócskán időszerű volt. A teljes csőhálózat cseréje mellett a kulturált, higiénikus környezet érdekében a falakra könnyen tisztítható panelek kerültek, a korábbiak helyébe falra függeszthető wc csészéket telepítettek.

A kórház vízhálózatának korszerűsítése is halaszthatatlanná vált, amikor a hálózat rendszeres ellenőrzése során csőtörést tapasztaltak a bútorraktárban. A szakemberek éjszakánként dolgoztak a rendszer teljes felülvizsgálatán és a hibák javításán, hogy a kórház működését ne zavarják.

A mentőportán cserélni kellett a nyílászárókat. A szigetelés hiánya és a tartószerkezet elöregedése miatt, alapos tervezést és a felkészülést követően megtörtént a tartószerkezet cseréje, új ablakokat és új ajtót építettek be.

A kolonoszkópiás szűrőhelység felújítása kiegészítő feladatokkal is járt. A kórház medikái gázhálózata bővítésre szorult, ezért megújult a teljes gázrendszer is. Két korábbi orvosi szoba egyetlen tágas helyiséggé ala-

kult. A vizsgálóban a beteg egy kis öltözőben tud kulturáltan előkészülni a vizsgálatra, és modern klímaberendezést is üzembe állítottak. A helységben egy eszközmosót is elhelyeztek, ennek köszönhetően könnyebb biztosítani a sterilitást. Eközben már zajlanak az előkészületek a Gasztroenterológiai Osztály többi vizsgálóinak korszerűsítésére is.

A Központi Sterilizáló főhelyiségének is lezajlott a teljes felújítása. A korábbi padlózat elhasználódott, balesetveszélyessé vált, a sterilizálógép kondenzvizének túlfolyása miatt elázott az alatta lévő helyiség plafonszerkezete. Ezen hibák elhárítása mellett a szakemberek átalakították a gőzbevezetést, ami így gazdaságosabb lett. A munkálatok alatt az ideiglenes sterilizáló fennakadás nélkül látta el a feladatokat. Végeredményként a vadonatúj padlózat mellett plazma-sterilizáló és modernebb vízdesztilláló berendezés is került a helységbe.

Az ideji modernizálást és felújításokat az ÁEEK támogatásával tudtuk elvégezni, összesen 76 millió 300.000 forint összegben. Köszönjük kollégáink rugalmas hozzáállását és a szakemberek munkáját!

Szh

CSALÁDBAN MARAD!

SZÓRÓ VIVEN

harmadik éve dolgozik a Pénzügyi Osztályon pénzügyi ügyintézőként – jelenleg a kórház főpénztárosa. Egy speciális helyzet miatt hamar ráébredt, milyen összetartó, támogató közösségbe került.

– Áprilisban egy orvosi diagnózis miatt rémálommá vált az életem, az életünk. Szédülés és fülzúgás miatt fordultam orvoshoz, és rögtön az első eredmények alapján agydaganatot állapítottak meg, pontosabban az agyalapi mirigy daganatát. Ebben a tudatban voltam, és teljesen padlóra kerültem. Lesújtva osztottam meg a főnökömmel is a dolgot, aki azonnal intézkedni kezdett. Nekem nem is mondta, mit tervez, de egészen a főigazgató úrig ment, hogy segítsenek. Így végül viszonylag rövid idő alatt jutottam el egyéb orvosi vizsgálatokra, ahol aztán kiderítették, hogy az állapotom szerencsére nem ilyen súlyos, téves volt a diagnózis. Egy bevérzett cisztát találtak a fejemben, az idegsebész pedig azonnal megnyugtatót: nem hogy nem halálos, hanem gyógyítható a betegségem. A mai napig nem tudok napirendre térni afelett, hogy milyen sok ember fogott össze értem, és milyen sok segítséget kaptam a legkülönbözőbb osztályokról!

– Nyíltan beszél a betegségről. Ez nem mindenkire jellemző.

– Ami velem történt, az teljesen hétköznapi dolog. Bárki kerülhet hasonló helyzetbe. Nem szégyellem, hiszen nem az én hibám, nem az én felelősségem ez a betegség. Minden eset tanulságos, fontos beszélni róluk. Ha nem kapok segítséget, abban a tudatban lettem volna sokáig, hogy meghalok. Mindenkinék javasolom, hogy hasonló, súlyos helyzetben tárja fel jobban a helyzetet, járjon utána, van-e gyógymód, esetleg kérjen másodvéleményt is. Történhetett volna a fordítottja is: ha azt állapítják meg,

hogy nincs baj, és azután kiderül, hogy komolyabb, mint hittük. Szóval mindenképpen utána kell járni a részleteknek, több szakorvoshoz elmenni, és nem azonnal megijedni.

– A betegsége alatt is dolgozott?

– Igen. Nem is tudtam volna otthon maradni, és a saját bajomon rágódní. Jót tett nekem a munka, az itteni környezet és a kollégák lojalitása. Elvisselték, amikor feszültebb, türelmetlenebb voltam vagy esetleg hibáztam. Ezúton is köszönöm a türelmüket és a megértésüket, a támogatásukat! Nagyon szeretem a kollégáimat. Biztos vagyok benne, hogy ha egyszer valamiért nem itt fogok már dolgozni, akkor is vissza fogok járni. Rengeteg jó ember dolgozik ebben a kórházban, és én megtanultam értékelni a jó dolgokat. Korábban talán felelőtlenebb voltam, ma már tudatosabban élek, jobban megbecsülöm a kapcsolataimat is. A halálos betegség tudata megváltoztatja az embert. Mérhetetlenül tisztellem az ilyen betegeket, hiszen tudom, mit éreznek.

– Úgy látszik, az édesanyja szakmájához elengedhetetlen empátia mélyen gyökerezik a családban.

– Lehetséges, de amit anyu csinál, azt én nem tudnám! Nehéz munka, nagy felelősség és lelkileg is megviseli azt, aki nem alkalmas erre a feladatra. Persze ez az osztály más – itt mások a nehézségek. Nekem is gyorsan fel kellett vennem a ritmust, mivel az elődöm nyugdíjba ment, tulajdonképpen magamnak kellett kialakítanom az egyes feladatok munkamenetét.

– Mi tartozik a feladatkörébe?

– Folyamatos munkakapcsolatban vagyok az önkormányzatokkal, közjegyzőkkel, én kezelem a kórház készpénzes ügyleteit. A betegekkel, hozzátartozókkal a letéteket, a hagyatékot intézem. Ez például nem könnyű feladat, sokszor nehéz megértetni a hozzátartozókkal, hogy a hozzátartozóik értékeit csakis törvényileg szabályozott módon adhatom ki. Ilyenkor igyekszem a lehető legnagyobb megértéssel, türelemmel fordulni feléjük, hiszen tudom, hogy ez a situáció nagyon fájdalmas és érzékeny.

– Hogyan pihen ki a nehéz feladatokat?

– Manapság sokan szenvednek attól, hogy nem tudják letenni a munkát – mi szerencsések vagyunk, nem kell túllóránunk, nem kell hétvégén dolgoznunk. Nagy állatbarát vagyok, kutyám, teknősöm és halaim is vannak, munka után sietek haza, hogy ellássam őket. Párkapcsolatom most éppen nincs, de nagyon összenőttünk a bátyámmal, az ő baráti társasága az én társaságom is, sokat járunk el együtt.

Sz.H.

SZÓRÓ ZOLTÁNNÉ KATI

immár 30 éve elhivatott szakápoló az Urológiai Osztályon. Gyermekként eldöntötte, hogy az egészségügyben akar dolgozni és a beteg embereken fog segíteni: ápolni, gondozni, felvidítani őket. Mindezt a családja segítségével nem tudta volna véghezvinni.

– Nagyon messziről jött Budapestre, hogy a gyermekkori álmát beteljesítse.

– Sátoraljaújhelyen születtem. A nagynéném ápolónő volt, és én mindig csodálattal tekintettem az ő hivatására. Ahogy néztem munka közben, megfogalmazódott bennem, hogy én is ugyanezt szeretném csinálni. Kezdetben a helyi kórház műtőjében segédkeztem, amikor édesapám észrevett egy álláshirdetést Budakeszin. A Tüdőkórházban kerestek segédápolókat, szállással és továbbtanulást ösztönző programmal. Mindig is önálló és talpraesett voltam, úgyhogy nem is volt kérdés számomra, hogy eljövök otthonról.

– Pár év után végül a Jahn Ferenc Kórházban kötött ki.

– Igen, férjhez mentem, Pesterzsébetre költöztem, és láttam, hogy itt van ez a szép, akkoriban új kórház. Eljöttem és jelentkeztem. A gégszetre vagy az urológiára volt csak felvétel, az utóbbit tartottam szimpatikusabbnak. Ma már tudom, hogy ez a döntésem helyes volt. Nagyon megszerettem ezt a szakmát. Sok mindent meg kellett tanulnom, a ranglétra aljáról indultam, de ma már nem nagyon kerülök olyan helyzetbe, ahol szakmailag meglephetnek.

– Mi a feladata egy szakápolónak az osztályon?

– Főleg vesebetegeket, prosztataaműtéteket látunk el. Nagyon sok dolgunk van, hiszen mi készítjük fel a pácienset a műtetre, majd a műtét végeztével átvesszük és segítjük őket a felépülésben. Tesszük ezt a fájdalomcsillapítástól a sebkezelésig sokféle eszközzel, de sokszor egy-két kedves szó is gyógyító lehet. Szeretem látni, hogy az ijedség, a félelem eltűnik a szemekből és felváltja a vidámság és a nyugalom. Mi egész nap a betegek között vagyunk, nekünk kell sugározni feléjük a pozitív energiát.

– Csillag a szemé, ahogy mesél.

– Engem az, hogy bemegyek a kórterembe, teljesen feltölt, olyankor előnt a derű. Szeretem látni, ahogy a betegek talpra állnak, ahogy megte-

szik az első önálló sétát, vagy egyedül elvégzik a fürdést. Úgy tekintek rá, mint a munkám eredményére. Persze nekem is van nehéz, megterhelő pillanatom, olyankor pár perc magányra van szükségem, és máris megy tovább az élet.

– Ebben a szakmában elengedhetetlen az elhivatottság.

– Nem mindenkinek való ez a szakma. Nagyon sokat kell beletenni a saját erőből, energiából, és ezt nem feltétlen kapja vissza az ember, vagyis nem ugyanabban a formában. Az új kollégákat figyelve rögtön látjuk, ki az, aki itt fog maradni, mert megvan benne a szakmai alázat és a lelkesedés. A sikerélmény speciális fajtáját kapjuk: a betegek lábra állnak, majd elmennek haza. Az, hogy meggyógyulnak, a mi munkánk eredménye is. Ha vannak, akik a kontrollvizsgálatra visszatérve megkeresnek minket, és vidáman, elégedetten mondanak köszönetet, az maga a boldogság.

– Gyermekei is az egészségügyet választották?

– Nem, bár Vivi lányom itt dolgozik, de nem egészségügyi munkakörben. Bár tölem csak jót hallottak a munkámról egész életükben, de azt látták, hogy az nem mindig csupa vidámság és a boldogság. A munkabeosztásomat bár megszokták, de sosem szerették. Sokszor bejöttek velem vagy hozzám, ilyenkor látták a munkánk árnyoldalait is. Ha a férjemre nem támaszkodhatnék, képtelen lennék itt dolgozni, de ő mindenben segít és támogat. Akkor is, ha otthon összeszedtem felesleges ruhákat és behozom az osztályon fekvő hajléktalanok számára.

– Végül a lánya mégis kórházi alkalmazott lett.

– Vívít én hoztam az intézménybe, ami azért volt remek ötlet, mert kiderült, hogy nagyon megbízható és pontos munkaerő. A korábbi munkahelye fizikailag és lelkileg is nagy megpróbáltatás volt számára, és megbeszéltük, hogy muszáj lesz váltania. Hallottam, hogy a pénztáros hölgy nyugdíjba megy, beajánlottam hát a lányomat, a többi pedig már rajta, az ő munkáján múlt. Mivel együtt lakunk, reggelente gyakran jövünk együtt. Nagyon közel állunk egymáshoz, nem is anya-lánya, inkább barátnői a viszonyunk. De a többiekkel is nagyon szoros a családi kötelék. Számomra otthon lenni a családom körében, józúeket beszélgetni, együtt nevetni a legfantasztikusabb érzés a világon. Egyetlen dologra vágyom még igazán: alig várom, hogy nagyszülőkké legyünk a férjemmel!

Sz.H.

KELLEMETLEN TÁRSBÉRLŐK

A rovarok leginkább nyaranta jelentenek gondot, hiszen a meleg idővel szaporodnak el, és mi is ilyenkor hagyjuk szabadon a legtöbb bőrfelületet magunkon. Ám a hangyák, a szúnyogok, legyek, pókok, csótányok és poloskák a hűvös idő beköszöntével otthonainkba is előszeretettel költöznének be. Ezért ilyenkor is érdemes a bosszantó kis lakótársak ellen konnektorba helyezhető riasztóval, a levegőbe vagy a testünkre permetezhető spray-vel védekezni. Az egyik leghatékonyabb védekezés a szúnyogháló, amelynek apró rácsain keresztül nem jut át még a legapróbb rovar sem. Védekezés hiányában fel kell készülni a különféle csípésekre – és nem mindig ismerhető fel, melyik milyen rovtól származik, de allergiás reakcióra is számíthatunk. A különféle csípések okozta tünetek labirintusában az Ady Szakrendelő bőrgyógyász főorvosa, dr. Hegedűs Gyöngyi segít eligazodni.

- A különféle rovarcsípésekkel hozzánk fordulók száma értelemeszerűen a nyári időszakban ugrik meg jelentősen. Ilyenkor az emberek sokkal többet tartózkodnak a szabadban, sokkal kevesebb ruhában, mint máskor, és a bogarak, rovarok életciklusa is indokolja ezt. Télen inkább csak a belső terekben előforduló poloskacsípéssel jelentkeznek a betegek. Leggyakrabban kullancs eltávolítása miatt és szúnyogok által okozott csípéssel fordulnak hozzánk, de gyakori a méh- és darázs csípés is. Adná magát még a pókcsípés, de erre a bőrtünetekből nem tudunk következtetni, csak ha a beteg maga is tudja, hogy pók csípette meg. Az egyik leggyakoribb kérdés egyébként éppen az, hogy milyen állat okozhatta a bőrpírt, duzzanatot, de ez sokszor nem állapítható meg. Ráadásul a rovarok jó része álmunkban támad, így végképp nehéz feltárni a tettes kiletét.

- **A kullancstól nagyon sokan tartanak a lehetséges szövődmények miatt. Mikor forduljunk orvoshoz?**

- Az első és legfontosabb teendőnk a kullancs eltávolítása. Ezzel nem érdemes várni vagy orvoshoz szaladni. Fontos, hogy ne kenjük be semmivel, felejtjük el az interneten terjedő gyufás módszert is, fontos, hogy az állat ne fulladozzon. A patikákban többféle eszköz is kapható erre a célra. Ha gyakran járunk kirándulni, mindenképpen érdemes kitapasztalni, hogy nekünk melyik áll jól kézzre. Az eltávolítás után a harapás helyét érdemes betadinnal ecsetelgetni. A szakorvost akkor keressük fel, ha számunkra elérhetetlen helyen van a rovar vagy nem sikerül kiszedni. Az eltávolítás után tapasztalhatunk kis területen helyi bőrpírt. Ám ha a csípés utáni 1-2 hétben piros folt jelenik meg ezen a területen, amely nem viszket, tünetet nem ad, és a szélén terjed, akkor mindenképpen keresük fel az orvosunkat. A Lyme-kór a legtöbb esetben, időben felismerve antibiotikumokkal

jól kezelhető, de a tünetek alapján szerológiai vérvételre is szükség lehet. A kullancs okozta agyhártyagyulladás viszont komoly betegség lehet, vírusfertőzés okozza, ezért védőoltással lehet megelőzni. Ezt a háziorvosoknál érdemes felírni és beadatni. Szánjunk rá időt már a kullancs szezon előtt, mert nem egyetlen oltásról van szó, és nem egyik napról a másikra alakul ki a védettség!

- **Mi a helyzet a szúnyogcsípésekkel? Valóban „csak szúnyogcsípés”?**

- Idén sokan jelentkeztek nálunk teljesen ártalmatlan, apró csípésekkel. Nagynak érzem a média felelősségét: az utóbbi időben általánossá vált, hogy kattintásvadász címekkel riogatják az amúgy is szorongó, neurotikus lakosságot. Rovarcsípésekkel csak akkor fordulunk orvoshoz, ha a csípés nyomán láz lép fel, ha nyirokércsíkot látunk, vagyis piros csíkot a testen. A közhiedelemmel ellentétben ez nem a vérmérgezés tünete, hanem nyirokér-gyulladást jelez, tehát túlzottan meg-

ijedni nem kell. Ilyenkor azonban indokolttá válhat az antibiotikus kezelés.

- **Mi a helyzet az allergiás tünetekkel?**

- Ilyen esetekben természetesen azonnal orvoshoz kell fordulni. Az anafilaxiás rosszullét az egész szervezetet, légzést és keringést is igénybe vevő, akut rosszullét, például rovarcsípés következtében. A betegek egy része tudatában van annak, hogy allergiás, mondjuk, a méhcsípésre, és tart magánál adrenalin injekciót. Ez egy toll formájú eszköz, amivel laikusok is könnyedén beadhatják a sokszor életmentő szert. Ha tehát a rovarcsípést követően arc- vagy ajakduzzanat, légzési-, nyelési nehezítettség lép fel, forduljunk mielőbb orvoshoz! De a csípés után fellépő helyi duzzanat, kipirosodás, viszketés nem minősül allergiás reakciónak, minősül, hanem a szervezet csípésre adott normál reakciója. Fontos tudni, hogy egy-egy csípés után több napig, sőt van, hogy egy hétnél tovább láthatóak a bőrtünetek, és gyakran nem is az első napon viszketnek legjobban. Gyerekeknél az is előfordul, hogy egy csípés után annak környékén is kiütések jelennek meg, ez is normális jelenség.

- **Rovarcsípéssel orvoshoz fordulni tehát ritkán kell. Hogyan kezeljük otthon a csípéseket?**

- A patikában vény nélkül kaphatók antihisztamin tabletták, amelyek csökkentik a viszketést, kipirosodást, duzzanatot csökkentik, amelyet a csípés nyomán felszabaduló hisztamin okoz. Ismert és jó szer a viszkető, égő érzés enyhítésére a Fenistil gél. A hűsítő borogatás, jegelés is jó hatású lehet. A gyerekek sokszor elvakarják a csípéseket, de sebésedés esetén is elég odafigyelni, hogy a seb ne gennyesedjen, esetleg hámosító kenőcsöt használni.

Husztí Szilvia

A KÓRHÁZ VEZETŐI

Főigazgató
Dr. Ralovich Zsolt
+36 1 289 6395

Gazdasági Igazgató
Bakonyi-Szabó Krisztina
+36 1 289 6265

Orvosigazgató
Dr. Dobosi Zsolt
+36 1 289 6270

Ápolási igazgató
Molnár Beatrix
+36 1 289 6301

Igazgatási, jogi és minőségügyi
főigazgató helyettes
Dr. Török Árpád
+36 1 289 6423

Stratégiai igazgató
Dr. Molnár-Gallatz Zsolt
+36 1 289 6475

KÖZPONTI TELEPHELY

1204 Budapest, Köves u. 1.
+36 1 289 6200

OSZTÁLYOK

ANESZTEZIOLÓGIAI ÉS INTENZÍV BETEGELLÁTÓ OSZTÁLY

+36 1 289 6200/1371
Osztályvezető főorvos
Dr. Hoffmann Csaba

I. BELGYÓGYÁSZATI OSZTÁLY – KARDIOLÓGIA ÉS ANGIOLÓGIA

+36 1 289 6274
Osztályvezető főorvos
Dr. Lippai József

II. BELGYÓGYÁSZATI OSZTÁLY – GASZTROENTEROLÓGIA

+36 1 289 6200/1572
Osztályvezető főorvos
Dr. Sahin Péter

III. BELGYÓGYÁSZATI OSZTÁLY – ENDOKRINOLÓGIA, ANYAGCSERE ÉS DIABETOLÓGIA

+36 1 289 6200/1156
mb. Osztályvezető főorvos
Dr. Takács József

FÜL-ORR-GÉGÉSZETI ÉS FEJ-NYAKSEBÉSZETI OSZTÁLY

+36 1 289 6200/1234
Osztályvezető főorvos
Dr. Csákó László

IZOTÓPDIAGNOSZTIKAI ÉS TERÁPIÁS RÉSZLEG

+36 1 289 6358
Részlegvezető főorvos
Dr. Sárközi Ágnes

KÖZPONTI LABORATÓRIUM

+36 1 289 6318
Laborvezető
Hillender Mária

KÖZPONTI RADIOLÓGIA

+36 1 289 6331
Osztályvezető főorvos
Dr. Bohák Ágnes

NEONATOLÓGIAI INTENZÍV CENTRUM

+36 1 289 6200/1124
Osztályvezető főorvos
Dr. Gyurácz-Németh Orsolya

NEUROLÓGIAI OSZTÁLY

+36 1 289 6200/1177
Osztályvezető főorvos
Dr. Rózsa Csilla

PATHOLÓGIAI OSZTÁLY

+36 1 289 6200/1568
Osztályvezető főorvos
Dr. Schönleber Julianna

PSZICHIÁTRIAI GONDOZÓ

+36 1 289 6489
Gonozóvezető főorvos
Dr. Hoser Ildikó

PSZICHIÁTRIAI ÉS PSZICHIÁTRIAI REHABILITÁCIÓS OSZTÁLY

+36 1 289 6200/1610
Osztályvezető főorvos
Dr. Gazdag Gábor

ADDIKTOLÓGIAI REHABILITÁCIÓS OSZTÁLY

+36 1 289 6482
Osztályvezető főorvos
Dr. Molnár Beáta Hedvig

SEBÉSZETI-ÉRSEBÉSZETI OSZTÁLY

+36 1 289 6399/1266, 1241
Osztályvezető főorvos
Dr. Kovács János Balázs

SÜRGŐSSÉGI BETEGELLÁTÓ OSZTÁLY

+36 1 289 6367
Osztályvezető főorvos
Dr. Balla Rozália

SZEMÉSZETI OSZTÁLY

+36 1 289 6200/1222
Osztályvezető főorvos
Dr. Czibere Katalin

SZÜLÉSZETI-NŐGYÓGYÁSZATI OSZTÁLY

+36 1 289 6200/1136
Osztályvezető főorvos
Dr. Garamvölgyi Zoltán

TÜDŐGONDOZÓ ÉS ERNYŐSZŰRŐ ÁLLOMÁS

+36 1 289 6200/1449
Gonozóvezető főorvos
Dr. Hangonyi Csilla

UROLÓGIAI OSZTÁLY

+36 1 289 6200/1174
Osztályvezető főorvos
Prof. Dr. Tenke Péter

CSEPELI TELEPHELY

1211 Budapest, Déli u. 11.
+36 1 278 2060

Dr. Mező Róbert
Csepeli telephely vezetéséért
felelős orvosigazgató
helyettes

OSZTÁLYOK

I. KRÓNIKUS BELGYÓGYÁSZATI OSZTÁLY, I. REHABILITÁCIÓS OSZTÁLY

+36 1 278 2060/3212
Osztályvezető főorvos
Dr. Kovács Matild

II. KRÓNIKUS BELGYÓGYÁSZATI OSZTÁLY

+36 1 278 2060/3171
Osztályvezető főorvos
Dr. Kiss Erika

KÖZPONTI REHABILITÁCIÓS OSZTÁLY

+36 1 278 2060/3101
Osztályvezető főorvos
Dr. Mező Róbert

XX. KERÜLET, ADY ENDRE UTCAI SZAKRENDELŐ

1201 Budapest, Ady Endre u. 1.
+36 1 421 4020

Dr. Kökény Zoltán
Járóbeteg-ellátásért felelős
orvosigazgató helyettes

GYÁLI SZAKRENDELŐ

2360 Gyál, József Attila u. 1.
+36 29 340 246

Dr. Kökény Zoltán
Járóbeteg-ellátásért felelős
orvosigazgató helyettes